

Portalski, Mariusz

Profesor Janusz Zieliński odznaczony przez prezydenta RP

Notatki Płockie 56/2(227), 53-54

2011

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PROFESOR JANUSZ ZIELIŃSKI ODZNACZONY PRZEZ PREZYDENTA RP

W dniu 8 kwietnia 2011 r. członek Towarzystwa Naukowego Płockiego prof. dr hab. inż. Janusz Zieliński został odznaczony przez Prezydenta RP Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski za wybitne osiągnięcia na rzecz nauki, wynalazczości i innowacyjności. Uroczystość miała miejsce w Pałacu Prezydenckim. Ten zaszczytny order prof. Janusz Zieliński otrzymał za całokształt pracy naukowej i związanej z Jego pracą działalnością wynalazczą i innowacyjną. Całą swoją karierę studencką i naukową prof. Janusz Zieliński zrealizował w Politechnice Warszawskiej w Płocku. Warto zatem ukazać Jego sylwetkę naukową i osiągnięcia.

Prof. dr hab. inż. Janusz Zieliński jest absolwentem kierunku chemia (obecnie technologia chemiczna) Filii Politechniki Warszawskiej w Płocku, gdzie w 1976 r. uzyskał tytuł zawodowy inżyniera chemika a w 1977 r. magistra inżyniera chemika. Od ukończenia studiów do chwili obecnej, jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Politechniki Warszawskiej. Wszystkie szczeble kariery akademickiej, od stanowiska specjalisty do profesora zwyczajnego, przeszedł pracując w Politechnice Warszawskiej w Płocku (dawnej Filii PW obecnie Szkoła Nauk Technicznych i Społecznych PW). Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1983 r., stopień doktora habilitowanego w 1993 r., a tytuł profesora w 2001 r. W 2005 roku został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Warszawskiej. Prof. Janusz Zieliński jest uznanym w kraju i za granicą specjalistą w zakresie modyfikacji właściwości i zastosowania ciężkich frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i węgla kamiennego, kompozycji bitumiczno-polimerowych, polimerów termoplastycznych oraz płynów chłodzących. Ponadto zajmuje się problematyką unieszkodliwiania i utylizacji odpadów przemysłowych. O uznaniu naukowej i społecznej pozycji Profesora świadczy fakt jego wyboru na dwie kolejne kadencje (od 1995 do 2003 r.) na Przewodniczącą Rady Naukowej Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Rafineryjnego w Płocku, a także przewodniczenie licznym sesjom na konferencjach naukowych w kraju i zagranicą, aktywne członkostwo w komitetach naukowych wielu międzynarodowych i krajowych sympozjów i konferencji, a także w polskich, amerykańskich i niemieckich towarzy-



stwach naukowych chemicznych. Od 1999 r. jest członkiem Towarzystwa Naukowego Płockiego a od 2007 r. członkiem Rady Naukowej kwartalnika TNP „Notatki Płockie”. Jest także członkiem rad programowych specjalistycznych czasopism jak „Polimery”, „Przemysł Chemiczny”, oraz komitetów sterujących w projektach celowych rządowych i konsorcjach badawczych.

Prof. Janusz Zieliński ma obszerny i znaczący dorobek naukowy, na który łącznie składa się autorstwo i współautorstwo w 479 opracowaniach, w tym: 6 monografiach, 2 skryptach, 126 publikacjach, 209 referatach i komunikatach na konferencjach międzynarodowych i krajowych, 19 patentach, 110 opracowaniach naukowo-badawczych, 7 wdrożeniach przemysłowych oraz ponad 70 recenzji: wydawniczych książek, publikacji, prac naukowych.

Na szczególne podkreślenie zasługuje działalność innowacyjno-wdrożeniowo-wynalazcza Profesora, za którą uzyskał liczne wyróżnienia, medale i odznaki. Za wybitne zasługi dla światowej wynalazczości w 2004 r. został uhonorowany Krzyżem Oficerskim „Merite de L'Invention” przez Króla Belgii, a 8 kwietnia 2011 r. w Pałacu Prezydenckim odebrał Krzyż Kawalerski Od-

rodzenia Polski za wybitne osiągnięcia na rzecz nauki, wynalazczości i innowacyjności. Ponadto za propagowanie tej działalności m.in. na Mazowszu został uhonorowany w 2005 r. przez Marszałka Województwa, dyplomem za „Zasługi na rzecz Województwa Mazowieckiego”. Jest również członkiem Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego z ramienia środowiska akademicko-naukowego (2007–2013).

W ramach Stowarzyszenia Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów pełnił i pełni szereg funkcji, tj. wiceprezesa, członka Krajowej Rady Stowarzyszenia, rzeczoznawcy.

Spośród licznych patentów profesora na szczególne wyróżnienie zasługuje problematyka płynów chłodzących. Opracowane wraz z zespołem płyny Petrygo Q i Qal, wdrożone do produkcji w PKN Orlen S.A., uzyskały wiele medali i nagród na wystawach światowych i krajowych – Warszawa, Poznań, Lwów, Genewa, Kijów, Bruksela.

Jest twórcą interdyscyplinarnej szkoły badawczej zajmującej się problematyką bezpiecznych i nowoczesnych materiałów kompozytowych opartych na układach bitum–polimer.

Od początku swej pracy na Politechnice Warszawskiej prowadzi różne wykłady, ćwiczenia, seminaria i projekty z dziedzin technologii chemicznej i był promotorem ponad 80 prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich. Wyróżniony za działalność naukową i badawczą 18 nagrodami Rektora Politechniki Warszawskiej. Pełnił i pełni wiele funkcji w Politechnice Warszawskiej. Był wybierany dwukrotnie prorektorem Politechniki Warszawskiej ds. Szkoły Nauk Technicznych i Społecznych w Płocku i jednocześnie dziekanem Wydziału Budownictwa, Mechaniki i Petrochemii (w latach 1999–2005). W okresie pełnienia tych funkcji w znaczącym stop-

niu przyczynił się do dynamicznego rozwoju wielu obszarów funkcjonowania Szkoły, w tym w zakresie: zmian organizacyjnych obejmujących przekształcenia strukturalne Instytutów i Zakładów Wydziału, wprowadzenia nowego systemu studiów elastycznych i punktowych na Wydziale i w Kolegium Nauk Ekonomicznych i Społecznych, znaczącego wzrostu liczby studentów w Szkole, uruchomienia nowych form i studiów w ramach kształcenia ustawicznego, systematycznego zwiększania dorobku publikatorskiego Wydziału oraz kategorii naukowej w KBN (uzyskano I kategorię), podpisania wielu umów o współpracy naukowo–badawczej z instytucjami krajowymi i zagranicznymi, uruchomienia procesu uzyskania przez Wydział kolejnych uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk technicznych z technologii chemicznej oraz doktora habilitowanego z budowy i eksploatacji maszyn. Prof. Janusz Zieliński podjął szerokie działania inwestycyjno–remontowe, m.in. uruchamiając budowę auli, sal seminaryjnych i laboratoryjnych oraz kompleksową modernizację domu studenta i hali sportowej. Z jego inicjatywy uruchomiono program stażów i praktyk studenckich w przemyśle. Zaangażowanie prof. Janusza Zielińskiego w proces rozwoju Szkoły umożliwiło sfinalizowanie szeregu inicjatyw o znaczeniu ogólnomiejskim. Jest inicjatorem porozumień o współpracy, m.in. z Urzędem Miasta, PKN Orlen S.A., Basell Orlen Polyolefins, Parkiem Przemysłowo–Technologicznym i innymi instytucjami.

Jest nieprzerwanie członkiem Senatu PW od 1999 r. a ponadto obecnie członkiem Uczelnianej Rady Nauki, Rady Programowej Rozwoju Uczelni, Kapituły Medalu Młodego Uczzonego, kilku komisji Senackich i Rektorskich i kierownikiem Zakładu Tworzyw Sztucznych.

Mariusz Portalski